

Doc 509

החלטות מועדון
מס' 10
1/15/46

לשאל שלום,

באמת התפלאתי שעד היום לא באת לשיחה.

אשר לאזכרה בו"הפ: לך ברור שהרוגז שלי לא היה מוצדק, האם עלי להסיק מזה כי מוצדק בעיניך שאזכרה כזו תהא נערכת ע"י ההסתדרות בזמן היותי בארץ, במרחק שיחה טלפונית, ללא התייעצות אתי? או שבכלל תיערך תכנית, שאני מיועד להשתתף בביצועה, שאזמן לחוות עליה דעה בעוד מועד?

אבל לא זהו העיקר. אילתורים ואפתעות כאלה הם אצלנו דבר יום ביומו, ואם גם יש בהם עדות נוגה לחוסר יחסי תרבות בתוכנו, אין הם כשלעצמם חוטאים לאמת.

העיקר הוא תוכנו של הענין ולא אופן פידורו. ואם התוכן חוטא כלפי האמת, הרי זה פגם חמור.

אזכרה כזו אינה יכולה להיות הפקר. יש כאן שאלה רצינית של סמכות.

שבעת האנשים לא בשליחות ההסתדרות יצאו, לא בפקודתה ולא לפי סידוריה. השליחות הוטלה והפקודה ניתנה והסידורים נקבעו ע"י סוסד אחר והוא אלא... הוא ולא אחר לקח על עצמו את האחריות לשלוח את האנשים למות. גם אם יש מקום ללמד זכות על סידור אזכרה מטעם ההסתדרות לחבריה היא, סותר היה לדרוש תיאום עם הנציגות הלאומית. אך כנראה לא עלה על דעת איש שיש צורך בתיאום כזה.

ביחוד קלקל את השורה הפירסום שניתן לאזכרה: פירוט השמות, התאריכים, המעשים והמסיבות. היתה בזה מדת חוסר עניויות - חוסר חוש סדר בכלל.

ההסתדרות היא ארגון כביר. דוקא משום זה יש לדרוש ממנה שתגלה את הכח לא לראות את עצמה כחזות הכלל כלו ולא להאפיל עליו. כשאין היא מגלה את הכח הזה היא נסתנת חינוך רע מאד לחבריה ולא לה שמחוף לשורותיה.

מכל מקום, לגמרי לא מושכל לדרוש מהנציגות הלאומית לא רק שלא תתרעם על סילוף הענין ע"י הפקעתו מרשות הכלל לרשותו של חלק, אלא שתסייע לכך במו ידיה ע"י הופעה פומבית.

אני חוזר: לא הייתי מקפיד אילו ערכה ההסתדרות אזכרה צנועה לחבריה שנפלו, כשם שעשו הקבוצים השכולים. אך הפוסטי שניתן לדבר בא לשות למפעל כלו אופי הסתדרותי ובזה נעשה חטא לאמת ההיסטורית.

עכשיו אתה דורש "ערב ציוני-ישובי". מתי עלה הרעיון על דעתך - לפני אזכרת הו"הפ או אחריה? אם לפני כן, כלום לא ראית שהקדמת האזכרה בו"הפ סוכרחה לקפח את רושם האזכרה הציונית-ישובית? ואם לאחר כן, משמע שבעצמך עמדת על החסר.

ראיתי את הדו"ח על האזכרה ב"פלשטין פוסט". היה בזה קיפול היריעה ושטשוש צבעיה. עם זה היה כאן פטר פירסום המוכרח להחליש למפרע כל פירסום שני.

הרעיון על "ערב ציוני-ישובי" מנסר זה מכבר במחלקה. דומני שדברתי אתך על כך, אך אפשר שאני טועה. עכ"פ שוחחתי על כך עם ראובן. כל עוד היה שמץ תקוה לחיי אנשי ולחיי מישהו מה-23 אסור היה לגשת לכך. התקוה נגוזה לחלוטין בהיותי בחו"ל. ביום שובי דברתי עם זאב על האזכרה ולמחרתו שוחחתי עם סרי. נגשנו להכנות. האזכרות במסקים היו טבעיות וטובנות מאליהן. אך לא עלה על דעתי שאיזה ארגון או מוסד יטול לידינו את ענין האזכרה מבלי לשאול בדעתנו, גם מבלי להודיענו.

הכנת הערב תגזול קצת זמן. אנו מכינים את תמונותיהם של כל ה-30. אנו מצרפים בהחלט את ה-23 לחשבון. הם לא נספרו. אין טעם